

ПЕ-РЕ-ПО-ЛОХ !

Нема для шкіл тепер законів:
Плюс з мінусом теж не окремо,
Без правил все чи заборони! □
Ось аксіома й теорема.

Клас чи то шостий, чи десятий,
Та учні всюди однакові,
Не пробуй вчасно розпочати
Урок у нашій рідній школі.

Тому жалій себе і нерви,
Почнеться він і звично й просто...
Після великої перерви
З запізненням заходить шостий.

А ось один ще забігає
Із розкуйовдженим волоссям,
Очима бігає й шукає,
Нещасний вигляд □ щось стряслося!

□ Що трапилось? □ Давай питати.
□ Ключі згубив, мобілку й гроші!
Я раджу по слідам шукати,
Десь повезе, хтось допоможе.

Побіг, без нього ми працюєм,

Довгенько, мабуть півуроку,
Мене і думка вже хвилює,
Тривожним підступа потоком.

І раптом ось рінгтон у тиші
У когось голосно лунає,
Все довше та все гомінкіше □
Безперестанку не вгаває.

Прошу уваги не звертати,
Та хтось (від мене кмітливіший):
□ Це він, потрібно обізватись!
І кинулись шукать скоріше.

Знайшли, кричать: □ Йому не чути!
Всіх взяв азарт та стало тихо,
Весь клас задумався, як бути,
Звук заблокований на лихо!

□ Біжим мерщій, шукаймо хлопця,
Він там хвилюється, невдаха,
Де він, спитаймо в охоронця,
Бо побіжить кудись зі страху.

Та в дверях ось і він з'явився,
Зустріли гомеричним сміхом □
Пригнічений, спітнів, стомився,
Дістане вдома на горіхи!

□ Знайшли! □ говорять, він щасливо
Сміявся голосно із нами,
Не вірячи, що це можливо,
Й не попаде тепер від мами.

Як без вогню не буде диму,
Так без науки теж нічого,
Дорогу не знайти до Риму,
Хоч всі вони ведуть до нього.

Все добре, що добром скінчилось,
Знайшлись оті його пропажі,
І вуха в хлопця будуть цілі,
А в нас □ новенькі персонажі.

Дата написання вірша: 2021-01-13